
ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ Ο.Κ.Ε.
Γενική Συνέλευση
9-12 Ιουλίου 2009 - Βουδαπέστη

*INTERNATIONAL ASSOCIATION OF ECONOMIC AND SOCIAL
COUNCILS AND SIMILAR INSTITUTIONS*
General Assembly
9-12 July 2009 - Budapest

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΥ**

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι,

Θα ήθελα κατ' αρχήν να ευχαριστήσω τους οικοδεσπότες μας για τη διοργάνωση της Γενικής Συνέλευσης και να συγχαρώ εκ μέρους της Ελληνικής Ο.Κ.Ε. για την υψηλή ποιότητα του προπαρασκευαστικού έργου και των εκθέσεων που ετέθησαν υπόψη μας. Οι εύστοχες διαπιστώσεις, οι προτάσεις καθώς και ο προβληματισμός που διέπει την τελική έκθεση με θέμα μια «*Δίκαιη Ανάπτυξη με Περιβαλλοντική Ευθύνη*»¹ μας βρίσκουν σύμφωνους. Η αναγκαιότητα για ένα νέο πρότυπο ανάπτυξης βρίσκεται στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος μας στην Ελλάδα. Η έκθεση αυτή θεωρούμε ότι θα απολέσει πολύτιμο οδηγό εργασίας τόσο για τη νέα διοίκηση της AICESIS όσο και για τη δουλειά που γίνεται σε εθνικό επίπεδο.

Η Γενική μας Συνέλευση διεξάγεται κάτω από τις ιδιαίτερες συνθήκες που διαμορφώνει η παγκόσμια οικονομική κρίση. Τα αίτια της κρίσης έχουν αναπτυχθεί δια μακρόν στο δημόσιο διάλογο σε παγκόσμιο επίπεδο,

¹ Final Report on *Development with Equity and Environmental Responsibility*

μεταξύ των κυβερνήσεων, των εκπροσώπων των κοινωνικών φορέων και βέβαια και των οικονομολόγων. Ειδικά για τους τελευταίους, θα ήθελα να πω μόνο ότι η παρούσα κρίση πιθανώς επιβεβαιώνει ότι: «οικονομολόγος είναι αυτός που περνάει τη μισή του ζωή προβλέποντας το μέλλον, και την άλλη ζωή εξηγώντας γιατί έπεσε έξω στις προβλέψεις του».

Η κρίση που βιώνουμε κατέδειξε την αποτυχία ενός μοντέλου βραχυπρόθεσμης οικονομικής μεγέθυνσης που αδιαφορεί για την βιωσιμότητα, για τους τρόπους και τα μέσα επίτευξης της ανάπτυξης. Απαιτείται λοιπόν πρωτίστως απομάκρυνση από ένα μοντέλο ανάπτυξης και παγκόσμιας διακυβέρνησης που αποδεδειγμένα απέτυχε αγνοώντας την κοινωνία και θεοποιώντας την αγορά. Αν ορισμένοι επιδιώκουν ακόμα την επιστροφή στις συνήθειες πρακτικές που προκάλεσαν την κρίση, το σαφές μήνυμα από τη διεθνή κοινότητα πρέπει να είναι ότι αυτό δεν είναι αποδεκτό.

Απαιτείται επίσης πολιτική βούληση για την υλοποίηση των δεσμεύσεων που θα οδηγήσουν στην ανάκαμψη. Πρέπει να εγκαταλειφθεί για πάντα η πρακτική που ουσιαστικά αναιρεί όσα θετικά υιοθετούνται στους διεθνείς οργανισμούς αλλά υπονομεύονται στην πράξη με αντιφατικές πολιτικές. Σε καιρό κρίσης η ανακολουθία λόγων και πράξεων αποτελεί πολυτέλεια.

Πως όμως θα οικοδομήσουμε το νέο αναπτυξιακό πρότυπο που θα είναι οικονομικά αποτελεσματικό, κοινωνικά δίκαιο και περιβαλλοντικά βιώσιμο; Θεωρώ ότι η στρατηγική για την έξοδο από την κρίση αρχικά και την οικοδόμηση μιας πιο δίκαιης και αειφόρου παγκόσμιας οικονομίας για τις επόμενες γενιές πρέπει να εστιάζει στα ακόλουθα σημεία:

1. Στο επίκεντρο των προσπαθειών ανάκαμψης πρέπει να τοποθετήσουμε

την απασχόληση με συγκριμένα μέτρα για τη διατήρηση της απασχόλησης, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας σε συνδυασμό με συστήματα κοινωνικής προστασίας, κυρίως για τις πιο ευάλωτες ομάδες. Τα μεγάλα θύματα της κρίσης είναι οι εργαζόμενοι. Ιδιαίτερα αυτοί που απασχολούνται στις λεγόμενες «ευέλικτες» και άτυπες μορφές εργασίας και στον «ανεπίσημο» (informal) τομέα της οικονομίας είναι πιο ευάλωτοι στον κίνδυνο της απόλυσης ή της υπερεκμετάλλευσης. Σε μια περίοδο που ακόμη και οι πιο καλά καταρτισμένοι αντιμετωπίζουν την απειλή ανεργίας, θα πρέπει να ενισχύσουμε και τις παθητικές πολιτικές απασχόλησης ταυτόχρονα με τις ενεργητικές. Διαφορετικά, σημαντικά τμήματα του πληθυσμού θα αποκοπούν από την οικονομική διαδικασία και θα έχουμε νέα φαινόμενα διευρυμένου κοινωνικού αποκλεισμού.

2. Η κρίση αναδεικνύει το ρόλο του κράτους ως κινητήριου μοχλού της οικονομίας. Η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας (ILO) συστήνει στις κυβερνήσεις επιλογές όπως επενδύσεις σε δημόσιες υποδομές, σε ειδικά προγράμματα για την απασχόληση και την κατάρτιση, τη διεύρυνση της κοινωνικής προστασίας και τη διασφάλιση των ελάχιστων μισθών. Τα μέτρα αυτά ιδιαίτερα στις αναπτυσσόμενες χώρες, μπορεί να μειώσουν τη φτώχεια, να αυξήσουν τη ζήτηση και να συμβάλουν σε οικονομική σταθερότητα. Επίσης πρέπει να αποκτήσει ο δημόσιος τομέας τα ποιοτικά χαρακτηριστικά που θα τον καταστήσουν ατμομηχανή της πράσινης οικονομίας με την ενίσχυση των παραγωγικών δράσεων που είναι φιλικές προς το περιβάλλον.
3. Οφείλουμε όλοι να εργαστούμε για τη δημιουργία ενός πιο ισχυρού και συνεκτικού εποπτικού και ρυθμιστικού πλαισίου για τον παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό τομέα που θα υπηρετεί την πραγματική οικονομία, την αειφόρο επιχειρηματικότητα, την αξιοπρεπή εργασία και θα

προστατεύει τις αποταμιεύσεις και τις συντάξεις από τοξικά_προϊόντα. Μόνο μια νέα εθνική και παγκόσμια ρυθμιστική αρχιτεκτονική μπορεί να διασφαλίσει τη σταθερή και αποτελεσματική χρηματοδότηση των παραγωγικών επενδύσεων στην πραγματική οικονομία. Μπορεί η εποπτεία του διεθνούς χρηματοπιστωτικού να παραμένει δυσχερής. Το κόστος της αδράνειας όμως θα είναι μεγαλύτερο αν συνεχιστεί η απληστία ή η αστοχία σε ένα τμήμα του παγκόσμιου συστήματος με αποτέλεσμα την παγκόσμια κατάρρευση.

4. Επιβάλλεται στροφή προς μια αποτελεσματική, κοινωνικά υπεύθυνη και χρηστή παγκόσμια διακυβέρνηση η οποία θα υπηρετεί τις ανάγκες της πραγματικής οικονομίας και θα υποστηρίζει τη βιώσιμη ανάπτυξη. Αυτό προϋποθέτει μια νέα μεταρρυθμιστική οπτική και ένα νέο πλαίσιο κανόνων και εργαλείων στη λειτουργία των διεθνών οικονομικών και κοινωνικών θεσμών όπως είναι το ΔΝΤ, η Παγκόσμια Τράπεζα, η Παγκόσμια Οργάνωση Εμπορίου και ο ΟΟΣΑ.
5. Επίσης οι αναπτυγμένες χώρες θα πρέπει να αυξήσουν την αναπτυξιακή βοήθεια προς τις αναπτυσσόμενες παρά τις εύλογες πιέσεις που υφίστανται οι οικονομίες τους από τις επιπτώσεις της κρίσης. Στη χώρα μου, και είμαι βέβαιος και σε άλλες χώρες, ανακοινώθηκε ήδη δραστική περικοπή των ποσών που διατίθενται για τη διεθνή οικονομική βοήθεια. Η διεθνής αναπτυξιακή βοήθεια ωφελεί τόσο το αναπτυσσόμενο όσο και το αναπτυγμένο κράτος: Δημιουργεί αγορές και δίνει τη δυνατότητα στο αναπτυσσόμενο κράτος να προστατεύσει το περιβάλλον στην αναπτυξιακή του προσπάθεια.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι,

Όταν αρχίσει η ανάκαμψη των οικονομιών μας, τίποτα δεν θα είναι όπως

πριν. Ιδιαίτερη ευθύνη έχουμε εμείς, οι εκπρόσωποι της οργανωμένης κοινωνίας των πολιτών για την προώθηση και υλοποίηση των πολιτικών βιώσιμης ανάκαμψης. Το πολιτικό κόστος και οι άμεσες οικονομικές ανάγκες μπορεί να επιδρούν ανασταλτικά στις προσπάθειες των τις κυβερνήσεων για την υλοποίηση μεσο-μακροπρόθεσμων πολιτικών εξόδου από την κρίση με βιώσιμη προοπτική. Εμείς όμως, που εκπροσωπούμε αυτούς ακριβώς που υφίστανται τις επιπτώσεις της διεθνούς κρίσης, θα σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων με καθαρή ματιά και συνεπή προσέγγιση, προς όφελος των πολιτών και των κοινωνιών μας.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας